

Přemysl Sobotka: Prezident by neměl být marketingovým produktem

MUDr. Přemysl Sobotka je český politik a lékař. Dlouholetý předseda Senátu Parlamentu České republiky od listopadu 2010 zastává funkci 1. místopředsedy. Je také prezidentským kandidátem ODS. S Přemyslem Sobotkou jsme si povídali nejen o sportu a jeho životě v Praze 5, ale především o působení v Senátu a jeho prezidentské kandidatuře.

Pane místopředsedo, jste kandidátem Občanské demokratické strany na úřad prezidenta ČR. Jak přímou volbu vnímáte, co pro vás znamená?

Jsem asi jediný kandidát, který vždy říkal, že pokud se bude o úřad hlavy státu ucházet, nebude mu záležet na způsobu volby. Vstoupil jsem do přímé volby a věřím, že mám veřejnosti, této zemi co nabídnout. Jsem dlouhá léta čitelný, jasný, mám svou jasnou politickou i lidskou historii.

► Pokračování na str. 3

Kandidát na prezidenta

Přemysl Sobotka

Květináče musí z Prahy 5 zmizet

Stále jsme si stěžovali, že koalice v čele se starostou Radkem Klímov (TOP 09) nic nedělá. Škoda, že to tak nezůstalo. Obří betonové obludy, které se objevily na mnoha místech Prahy 5, jsou zatím jediným viditelným výsledkem dvouletého snažení politické „elity“ v naší městské části.

Touto akcí se sice Praha 5 kocourkovsky proslavila, kolemjdoucí však nechápavě kroutí hlavami a mají vztek. Jak se z bohublího záměru může stát největší ostuda naší městské části, je naprosto šokující. „Dvanáctimetrová betonová koryta musejí být odstraněna a je lhostejné, zda přijde radnice o dotaci z fondů EU, či nikoliv, důležitější je, jak bude vypadat naše městská

část,“ říká předseda kontrolního výboru zastupitelstva Lukáš Herold z ODS.

Zcela změněný záměr

Původní záměr na vybudování izolační zeleně počítal s projektem, a tedy i s dotací z fondů EU za více než 40 milionů korun. Rada městské části však hned v prvopočátku svého působení snížila projekt zhruba

o polovinu. Výběrové řízení, které v březnu 2011 schválili jednomyslně městští radní a ve kterém byl již v zadávací dokumentaci přesný popis rozmístění a tvarů květníků, se hovoří jen o 26 milionech korun na tento projekt. Vítězná firma Pražské služby dokonce nabídla jen 19 milionů korun pro realizaci. Je více než jasné, že se šetřilo na nepravém místě a že květníky vypadají, jak vypadají. O sázení stromů mimo do země se v něm krom popínavých rostlin v ulici K Barrandovu nehovoří a květníky dosahují i obří délky 12 metrů.

► Pokračování na str. 2

Z OBSAHU

2. ročník charitativní akce s názvem Pětka bez bariér

Čtěte na str. 4

Pětka bez bariér

Senátor Tomáš Grulich

Nesmíme resignovat na demokratický systém

Čtěte na str. 5

Vzpomínka na Petra Syrového

Odchod Ing. arch. Petra Syrového, CSc., zakládajícího člena ODS a bývalého starosty městské části Praha 5, je smutnou zprávou pro členy našeho oblastního sdružení a především pro místní sdružení Hlubočepy, členem jehož rady byl do dnešních dnů. Zůstane v naší paměti jako liberální politik nikdy neopouštějící ideové základy ODS, ale také jako vynikající a uznávaný odborník, autor publikací o architektuře a odborných norem.

Starostou Prahy 5 byl v letech 1991–1994, v době, kdy byly pokládány základy ke vzniku nového centra Smíchova a vlastně významem nového levobřežního centra Prahy. Využil svou dosud oceňovanou schopnost uplatnit odborné znalosti při tvorbě urbanistického řešení celého prostoru i architektonického výrazu jednotlivých staveb.

Vzpomínejme na Petra Syrového jako na chápatelického a laskavého člověka, mimořádně vzdělaného s rázovitým smyslem pro humor, jehož osobnost budeme navždy postrádat.

Děti jezdily na Barrandov zbytečně

Není to poprvé, co píšeme o zpackané rekonstrukci školského objektu. Jediná investiční akce do školy v tomto roce – rekonstrukce fasády a oken v Základní škole Kořenského – je šlendriánem toho nejhrubšího zrna. Statutárním zástupcům obce trvalo téměř měsíc podepsat smlouvu s vysoutěženým dodavatelem. Toto opomenutí zavřelo školu až do 27. září a děti musely na začátku školního roku jezdit z centra Smíchova až na Barrandov do ZŠ Chaplínovo náměstí. Po návratu se ještě několik týdnů budou učit ve škole, která je stavenišťem. Na začátku vše vypadalo dobře, tato nutná investice ve výši zhruba 12 milionů byla schválena v rozpočtu městské části a již 20. 3. rada souhlasila se zadáním veřejné zakázky a 29. 5. vybrala stavebníka. Proč však byla smlouva ze strany radnice podepsána až 4. července, když staveniště mělo být předáno v půli měsíce června, nikdo nechce vysvětlit. „Jak jsme zjistili, smlouvu měl podepisovat pan starosta Klíma, ač se k tomu na jednání zastupitelstva nepřiznal,“ říká předseda kontrolního výboru Lukáš Herold. O to pikantnější pak znějí závěrečná slova pana starosty k tomuto tématu: „Na dalším zastupitelstvu bude předložena zpráva o ZŠ Kořenského, protože v této chvíli mi nikdo nedokáže odpovědět na konkrétní odpovědnost.“ A člověku se hned vybaví celý vějíř otázek. Bude opravdu tato zpráva předložena? Neměl se pan starosta ptát spíše sám sebe? Jaké budou „objektivní“ důvody, které konkrétní odpovědnost rozmělní v nekonkrétní ptyče bez odpovědnosti?

Květináče musí z Prahy 5 zmizet

Pokračování ze str. 1

Radnice připravovala projekt téměř dva roky. Rada přijala k tomuto projektu půl tony usnesení (samozřejmě bez toho, že by

to projednala ve svých poradních orgánech, komisích a výborech) a výsledek přinesl našim občanům jen zoufalství, což po několika měsíčním váhání musel přiznat i starosta na zářijovém zastupitelstvu. „Všichni víme, že realizace je tristní,“ přiznal Klíma po nátlaku ODS na okamžité přerušování realizace projektu, jako by se probral z téměř dvouletého spánku.

Podoba květníků nenabízí rozumné řešení

Podoba květináčů je opravdu asi tím nejbolestivějším místem celého projektu. Přemístování koryt z nesmyslných míst, kde bránila chůzi, komplikovala provoz služeb a stála za sebou jako vozová hradba, nepomůže, ač si to vedení radnice myslí. Tím, že se přemístí, existenci obludných „betonáčů“ v Praze 5 nevyřešíme. Současné pozastavení realizace tohoto projektu tak přinese pouze kosmetické úpravy na rozmístění květináčů z míst, kde si lidé nejvíce stěžovali, na místa kde si lidé stěžují méně nebo tam nikdo nebydlí. Druhou novinkou je dle radního Jaroslava Nedvěda (ČSSD) „nová vizualizace nátěru květníků příjemnou sedou barvou, která vyhovuje řidičům automobilů a nepůsobí v zástavbě rušivě“. „To už se dá hodnotit jako provokace. Dle mého názoru se do centrálního Smíchova nehodí jediný z těchto květníků a barva to opravdu nezachrání,“ říká pobouřený Herold. Dalším problémem je životnost rostlin v květináčích. První stromy se ocitly v jakémsi vzorovém betonáči před radnicí Prahy 5 – do měsíce uschly a musely být vyměněny. Jak symbolické!

Kdo za to může?

Kolotoč protichůdných výroků na stejné téma provází celý boj o květináče. Radnice se nejdříve květináče patřičně vychloukala prostřednictvím médií. Konečně má vedení nějaký hmatatelný výsledek svého snažení, po

prvních reakcích občanů i novinářů jim však odborníci v PR poradili, že je vhodné vše svěst na minulé vedení, které o dotaci požádalo. Cudně mlčí o tom, že na projektu téměř dva roky pracovalo, nemluvě o tom, že dotaci, která byla fondem životního prostředí schválena až v půlce tohoto roku, mohla kdykoliv odmítnout. Je zde však problém. Pan starosta Klíma nechal tyto obří květináče vyrobit za téměř šestnáct milionů, a kdyby nyní projekt zrušil, musela by radnice zaplatit tuto sumu z rozpočtu. A tak PR poradci poradili obě věci spojit dohromady. Květináče jsou dle vedení Prahy 5 bezvadné, ale odpovědnost

za ně nese minulé vedení. Otázkou je, kdo takovému blábolu může věřit. A máme se ještě na co těšit. Radnice slibuje informační kampaň, kde zřejmě bude vysvětlovat, že i když je něco ošklivé, je to vlastně krásné, a zřejmě bude vysvětlovat masivně, neboť na to má v projektu vyhrazeno zhruba čtvrt milionu korun.

A jak z této bramboračky ven

ODS požaduje úplné zastavení projektu, jeho radikální přepracování v souladu s urbanistickým rozvojem městské části a zejména centrálního Smíchova a samozřejmě změnu podoby květníků. A to i navzdory tomu, že by mohlo dojít ke ztrátě dotačního titulu z fondu životního prostředí. „Za současného vedení se vyhodilo z okna už tolik peněz – ať už to byly právní služby, či nesmyslné audity a podobně –, že oněch šestnáct milionů za Klímovy květináče by se jen přičetlo na vrub vládnutí současné roztočivé koalice,“ říká Lukáš Herold. A jestli

se zdravý rozum neprosadí prostřednictvím vás, občanů Prahy 5, a nás, opozičních zastupitelů za ODS, slibujeme, že po volbách v roce 2014 toto bude naším prvním krokem. ■

Přemysl Sobotka: Prezident by neměl být marketingovým produktem

Pokračování ze str. 1

Problém je, že přímé volby prezidenta se některá média chopila, jako bychom hledali novou superstar. Ale tak to není. Pokud prezidenta vygenerují marketingové agentury, placené články v novinách a „imagemakeři“, pak pánbůh s námi. Věřím ovšem, že veřejnosti na jejím prezidentovi záleží a že nepodlehne při volbě prezidenta reklamním trikům.

Máte za sebou čtyři úspěšné přímé volby do Senátu. Dá se senátní kampaň srovnat s tou prezidentskou?

Jsem senátorem za Liberecko. Celý ten kraj velmi dobře znám, žiji tam s lidmi a jejich starostmi i radostmi. Ať to byly bleskové povodně na Frýdlantsku, sportovní úspěchy libereckých sportovců nebo třeba ekologické škody páchané elektrárnou Turov. A lidé to vědí, oni zase znají mě. To v celorepublikovém měřítku neobsáhnete. Musíte proto lidem nabídnout něco, co všechny spojuje a co by prezident měl mít. Já jsem přesvědčen, že je to slušnost a pravdivost postojů. Prožitá, nikoliv slibovaná.

V Senátu jste byl šest let jeho předsedou. Co pro vás tato pozice znamená?

Předseda Senátu je podle české ústavy druhý nejvyšší činitel ve státě. Jako předseda Senátu jsem se řídil svým krédem, že politik by měl na sobě mít nejprve dres České republiky, pod ním dres instituce, kterou reprezentuje, a teprve úplně vespod dres politické strany, za kterou byl zvolen. Snažil jsem se celých těch šest let, aby se Senát stal respektovanou a uznávanou ústavní institucí, vždy jsem prosazoval principy parlamentní demokracie a v zahraniční politice jsem usiloval o spolupráci národních parlamentů, což je klíčové například pro další osud Evropské unie.

Zároveň jsem si v této vysoké ústavní funkci vyzkoušel a potvrdil, že někdy je lepší jasně a bez kompromisů říct svůj názor, třeba osamocený, než jen, právě třeba kvůli funkci, kývat a kývat nebo stát nenápadně vzadu.

Máte nějaký takový příklad?

Když jsem byl na oficiální návštěvě Izraele na pozvání Knessetu, bylo to v době, kdy se do izraelských výsostných vod snažila prodrat turecká loď s údajnou humanitární pomocí pro Gazu. Celý svět už v podstatě věděl, že nejde o pomoc, ale o cílenou provokaci proti Izraeli.

Já jsem tehdy vydal prohlášení, ve které jsem celou akci za provokaci jasně označil. Nejprve to způsobilo překvapení, teprve později se začali přidávat další politici včetně amerického ministra zahraničí. A z českých politiků jsem zůstal jediný, kdo věci nazval pravým jménem. Později se skutečně potvrdilo, že nešlo o žádnou pomoc, ale o cílenou provokaci. Takové metody je třeba ale zrušit.

Jste známý vyznavač sportu. Máte na něj při své práci vůbec čas?

Snažím se hrát pravidelně tenis. A co si ne nechám ani politikou vzít, jsou hory. Moje žena má chalupu v Harrachově, takže v zimě to mám na oblíbené sjezdovky kousek. Nevyhýbám se ani běžkám. Dvakrát ročně vyrazím se ženou a partou kamarádů do Alp. Je to pro mě příležitost k relaxaci, k výletům do kopců a v zimě ke krásnému lyžování. To mám rád. A jsem přesvědčen, že sport ovlivňuje člověka i v běžném životě. Když se pro něco rozhodnu, přistupuji k tomu jako sportovec. Nejde mi o to jen se zúčastnit, chci vyhrát.

Senát má v Praze 5, v Jinonicích, byty pro mimopražské senátory. Využíváte toho?

Ano. V Jinonicích mám svůj senátorský byt v paneláku. Ale jsem tam málo. Přijíždím večer, pustím si na chvíli televizi nebo internet a ráno zase odjíždím. Přesto je to moje zázemí a můj domov v pracovním týdnu.

A znáte okolí svého pražského bytu? Praha 5?

Příznám se, že je to pohled zvenku. Určitě se Praha 5 proměnila, a to k lepšímu a hodně. Vždyť se zde pohybují šestnáct let a posun je viditelný a to je moc dobře.

Vraťme se ještě k vaší prezidentské kandidatuře. O co budete v rámci prezidentských ústavních pravomocí usilovat a co vás odlišuje v tomto směru od ostatních kandidátů?

Odlišuje mě především to, že já jsem Přemysl Sobotka. A ten je jen jeden. Při otevření své prezidentské kanceláře jsem uvedl, že se budu snažit o prohloubení parlamentní demokracie u nás prosazováním přímé volby poslanců. Že to je správná cesta, ukazuje to, že se k mému nápadu přidávají různé iniciativy a také mnozí politici. Chci být prezidentem, který se bude snažit o vytvoření lepší nálady mezi lidmi, bránit populismu, který škodí, a hlavně hájit suverenitu ČR a ekonomickou prosperitu. ■

Nikdo neví, co má dělat

Být úředníkem v naší městské části je v posledních měsících úkol téměř nadlidský. Vědět, co dělat, kde mám kancelář či kde najdu svého kolegu a kdo je vlastně můj kolega, se rovná rovnici o mnoha neznámých.

Co to způsobilo? Cílevědomá a systematická destrukce úřadu ze strany vedení radnice. Jejich nejoblíbenější soustavnou činností je reorganizace, která s sebou vždy přináší slučování či rozdělování odborů, vytváření a rušení zvláštních organizačních jednotek, propouštění úředníků s mnohaletou praxí a mnoha zkušenostmi a přijímání nových, v mnoha případech kamarádů a známých našich radních, bez ohledu na jejich znalosti a kvalifikaci. Od nástupu nové koalice došlo už ke 13 (!) reorganizacím. Některé se týkaly jen jednoho nebo dvou odborů, jiné postihly všechny složky úřadu. Jedno však mají společné – byly vždy účelo-

vé a zcela nesystémové. Účelovost takových kroků lze dokumentovat na poslední organizační změně z června tohoto roku, kdy se vedení rozhodlo zbavit vedoucí stavebního úřadu Evy Čechové, a tak zrušilo stavební úřad a pojmenovalo ho stavební odbor. A protože toto samotné na organizační změnu nestačí, vyčlenila se z jinak nedílné součásti stavebního úřadu infrastruktura formou zvláštní organizační jednotky. Nebo neslučitelné sloučení odboru živnostenského s odborem občanskosprávním, kterým se zbavili dosavadního šéfa „živnostářů“ Josefa Bláhy. A aby se v tom nikdo nevyznal, již dvakrát se úřad stěhoval, což

v praxi Prahy 5 znamená, že polovina úředníků sedících v budově na náměstí 14. října se stěhovala do budovy ve Štefánikově ulici a obráceně. Nad tím vším bdí již pátý tajemník netajemník úřadu za poslední dva roky. Původní tajemník Karel Čuda vydržel s novým vedením jen pár měsíců, po dohodě odešel. Následoval ho druhý řádně zvolený tajemník, Jiří Slavík, který se po přestělování s vedením radnice rozloučil v březnu tohoto roku. Od té doby již máme tajemníky jen pověřené – tedy bez výběrového řízení, jmenované jen starostou Radkem Klímou, ale o to jich máme víc. Nejprve to byl Radovan Košťál, ten ale odešel na magistrát, a tak byl v srpnu pověřen Jan Dufek, aby vyplnil mezeru, než bude pověřen Miroslav Tůma, který se pyšní pověřením od 8. září. Je neuvěřitelné, že za celou dobu, tedy od března letošního roku, radnice nevyhlásila výběrové řízení na tajemníka úřadu ač to zákon ukládá. Ještě se divíte, že je těžké být úředníkem v Praze 5? ■

Cenzura v Pětce pro vás

Dovolujeme si vám přetisknout článek zastupitelky Lucie Vávrové, který nesměl být otištěn v Pětce pro vás. Jak se vše seběhlo? Podle klíče, který nikomu není znám – snad kromě starosty –, byla vyžvána (asi jako čerstvá předsedkyně klubu ODS), aby v srpnovém čísle přispěla do rubriky na straně tří „Očima zastupitelů“.

Poté, co článek předala, jí bylo naznačeno, že je článek moc dlouhý a že by měla vynechat pasáže týkající se květníků. Na argument, že v této rubrice byly otištěny i články delší, již nikdo nereagoval a článek nebyl uveřejněn. Starostu Radka Klímu však tento článek natolik rozlítil, že ve svém úvodníku na stejné stránce napadl minulé vedení a jmenovitě Lucii Vávrovou, že projekt zdědil. Nevadilo mu ani to, že Lucie Vávrová tento projekt nikdy nepodporovala, ani to, že projekt řídí již dva roky právě on.

Při hodnocení výsledků práce současného vedení radnice, které se v poločase volebního období nabízí, mě napadá parafráze ze známého projevu pana Václava Havla, že „naše městská část nevzkvétá“. V mých očích zastupitele vidím drahý úřad, vysoké nájem v obecních bytech, diskutabilní způsoby privatizace a prodeje nemovitostí, např. ve Vltavské ulici. Zvláštní kapitolou jsou výběrová řízení na místa ředitelky mateřských škol Kroupova, Lohanského a 14. října. Ještě i v půlce volebního období zůstávají očím opozičních zastupitelů utajeny např. audity hospodaření, školský audit a evergreenem zůstávají odborné komise, kam nemáme možnost ani nahlédnout, natož být členy. Také mi vadí i jako občanovi Smíchova se dívat na zvrzanou realizaci záměru ozeleňování ulic z roku 2010, myslím tím ty přišerné betonové květináče, které jsou předmětem peticí našich spoluobčanů. Ale asi ani to s vedením radnice nehne. Není se co divit, vždyť tu někteří ani nebydlí, tak co. Na naší městské části je prostě nějaké divné „klíma.“

Výběrová řízení na ředitele ZŠ a MŠ dle receptu radnice

Okolo výběrových řízení na místa ředitelů mateřských a základních škol bylo už rozvířeno hodně vody a sklizeno hodně ostudy, ale současnému vedení radnice to nestačí. Zabývala jsem se podrobněji jedním z posledních konkurzů, a tím byl konkurz na místo ředitele ZŠ a MŠ Chaplinovo nám. Jaké bylo překvapivé rozhodnutí rady městské části jmenovat na místo ředitele uchazeče druhého v pořadí. Je pravdou, že zákon jmenovat dalšího v pořadí umožňuje, tím se také rada ohání, nicméně postup, kterým doslova zlikvidovala vítěze konkurzního řízení, je bezprecedentní. A proč tedy tuto možnost jmenovat dalšího v pořadí nevyužila rada v případě MŠ Peroutkova? Pádny důvod, proč nebyl potvrzen první v pořadí a stávající ředitel pan Mgr. Jan Baudis, kterého určila konkurzní komise, jsem se nedozvěděla. V této věci se také na mne obrátil svým zoufalým dopisem předseda školské rady ZŠ a MŠ Chaplinovo nám, který spolu se zástupci pedagogického sboru i se zástupci rodičů intervenoval za pana ředitele u pana starosty, aby jako vítěz byl respektován a radou jmenován. Celá záležitost je o to pikantnější, že své rozhodnutí rada městské části opřela o doporučení školské komise. Vyhláška nikde nehovoří o podpůrném orgánu, který by ještě rozhodoval o výsledku konkurzního řízení. Zastupitelé ve školské komisi rady městské části Karel Novotný TOP 09, Adam Holub ČSSD, Roman Sedlák TOP 09, Jiří Vítha TOP 09, Vlasta Váchová ČSSD, bez relevantních podkladů, bez informací o uchazečích, bez přímého pohovoru s nimi a při absenci odbornosti těchto zastupitelů ve školské problematice přesto doslova jen tak od stolu doporučili jmenovat uchazeče druhého v pořadí. Zde se tudíž nemohu ubránit dojmu zadání výsledku předem... Připomněla jsem si některé výroky radního pro školství pana Šestáka (ČSSD) na přede-

šlých zasedáních zastupitelstva k již realizovaným konkurzním řízením ze stenozáznamu:

„...Zákon ukládá zřizovateli při výběru ředitele základní či mateřské školy postupovat tak, že sestaví hodnotící nebo konkurzní komisi, která má složení dva zástupci zřizovatele, zástupce odborníků na oblast školství příslušné městské části, zástupce České školní inspekce, Magistrátu hl. m. Prahy a zástupce pedagogického sboru příslušného zařízení...“

„...V takové komisi je i zástupce České školní inspekce, člověk, který by měl být nejvíce erudovaný a znalý toho, jaké náležitosti z hlediska kvalifikace, vzdělání a dalších věcí jsou nutné k tomu, aby dotyčný uchazeč se vůbec mohl ucházet o takovou funkci...“

„...Projde-li tímto sítím více než jeden uchazeč do finále, následně komise individuálně hodnotí, který uchazeč je podle ní nejlepší, druhý nejlepší, třetí nejlepší atd. Opět se to shrne, vyškrtne se jedno nejlepší pořadí a jedno nejhorší pořadí a spočítá se průměr. Po celém tomto procesu vyjde vítěz výběrového řízení...“

Tolik z proklamačních projevů pana radního, nikde ani zmínky o „odbornících“ ze školské komise (snad i větších než sám pan radní), kteří by měli pomáhat rozhodnout, koho na post ředitele dosadit.

Nikdy a nikde jsem se nesetkala s tak manipulovanými závěry konkurzních řízení, které jsou ohýbány, jak se to zrovna politicky hodí. A to rozhodně do školy nepatří. Opravdu špatný příklad pro naše děti. Ale vše je činěno v mezích zákona, že?

Pana ředitele Baudise si velmi vážím, jeho práci dobře znám a za vše, co pro školu učinil, mu děkuji.

Mgr. Lucie Vávrová, Ph.D.
předsedkyně klubu zastupitelů ODS

Pětka bez bariér

Ve středu 3. října proběhne na pěší zóně Anděl druhý ročník charitativní akce s názvem Pětka bez bariér.

Hlavní náplní celého odpoledne bude přiblížit občanům Prahy 5 život zrakově a sluchově postižených a podpořit dvě organizace sídlící na území Prahy 5 – Školu pro sluchově postižené v Holečkově ulici a Domov Palata pro zrakově postižené.

Návštěvníci akce si budou moci za symbolický poplatek projít se zavázanýma očima, a to buď za doprovodu hostesky, nebo pomocí slepecké hole, připravenou trasu, a vyzkoušet si tak pocity člověka, který nevidí.

Proběhne také ukázka znakové řeči. Během celého odpoledne budou přítomni i zástupci obou organizací, kteří odpoví na všechny dotazy týkající se života zrakově a sluchově handicapovaných.

První ročník této akce proběhl v září loňského roku. Obě organizace obdržely z rukou předsedy ODS Praha 5 Zdeňka Zajíčka šek na více než 32 tisíc korun. ■

Senátor Tomáš Grulich: Nesmíme rezignovat na demokratický systém

V čase před volbami se s lidmi setkávám častěji než v běžném nevolebním roce. Dostávám mnohdy velmi peprné otázky týkající se politiky obecně, stavu naší společnosti. Pokusím se na ně souhrnně odpovědět. Jde i o moji osobní zpověď politika, který se opět uchází o přízeň voličů.

Snad největší frekvenci má otázka, a to prosím i od přátel stojících mimo politiku, zda mám zapotřebí vstupovat opět do takového bahna, jakým politika je, a proč zrovna, ausgerechnet, za Občanskou demokratickou stranu?

Ze své profese historika vím, že každá změna systému prochází tu menší, tu větší sinusovkou nadšení a otrávenosti. Vždy to začíná revolučním nadšením, kdy je jasně patrný a sjednocující nepřítel, kterého jsme se zbavili. V našem případě komunismus. Bývá to často nejkrásnější období, všichni vzpomínají na kolektivní cinkání klíči na Letné. Pak nastane všední den, všední starosti, euforie je ta tam. Dochází postupně k sociálním změnám. Lidé, kteří byli na vrcholu bolševické společnosti, taxikáři, zelenáři, řezníci, veksláci a komunističtí funkcionáři ztrácejí své výsadní postavení, což je pochopitelně velmi štvě a velmi neradí se ho vzdávají. Snaží se přizpůsobit novým pořádkům, ale umějí jen podvádět, podplácet a těžit z výjimečnosti nedostatku. A zde je jádro pudla.

Každá demokratická společnost se opírá o střední vrstvy. Komunistický režim ji úplně zdecimoval. Změna v roce 1948 zasáhla do všech koutů všedního života. Přerušila staletý vývoj společnosti s přirozenou sociální stratifikací. Když v roce 1918 vzniká na rozpadlé habsburské monarchii nové Československo, každodenní život se nemění. Všichni chodí dále do stejných hospod, kaváren, nakupují u stejného řezníka, děti chodí do stejných škol. Znáám jednu starší dámu, která chodila do školy ve Štrasburku. Po roce 1989 pojala přání se tam podívat. Chodila po ulicích svého mládí a zastavila se u budovy. „Sem jsem chodila do školy, ale to tenkrát vedly jeptišky, ty už zde nebudou,“ zavzpomínala. Náhle se otevřely dveře a vyšla jeptiška. Ve městě, které jednou bylo v Němecu-

S Dr. Naděždou Kavaliřovou na konferenci o zločinech komunismu

ku, pak ve Francii, pak zase v nacistickém Německu a pak zase ve Francii, a to během několika desítek let. Všední život se tam neměnil. U nás se změnilo všechno. Návrat není možný, je třeba začít budovat znovu. Vědomí společenských změn, které budou ještě dlouho trvat, nás nesmí otrávit. Nesmíme rezignovat na demokratický systém. Jednoduchá řešení neexistují, nebo existují, ale vedou do pekel. Nenechme se

zvláště ohrožená. Lepšího řízení společnosti však není.

Co dělat? Hledat v demokratickém systému lepší a lepší řešení. Dobrým nápadem v poslední době je například většinová volba i do poslanecké sněmovny. Volba osobností opírajících se o politické strany má svou nesmírnou výhodu. Eliminuje extrémní pravé a levé výstřelky. Nedovolí se schovávat nenápadně na páté, šesté místo na kandidátce lidem líným a nepřesvědčivým. Další možností je například vytvářet pro další generaci podmínky pro vzdělání, získání zkušeností v cizině. V zahraničí mladí lidé nezískají jen lepší vzdělání. Získají především samostatnost. Musejí se postarat sami o sebe, musejí se vyrovnat i s nespravedlností, kterou nijak nemohou ovlivnit. To jsou všechno vlastnosti, kterých se nám tolik nedostává. To je naše naděje.

A proč zrovna ODS? I přes své peripetie a průšvihy je pořád nejlepší stranou, kde nacházím podporu a své přátele. Politická nezávislost kandidátů je mediálně zajímavá, ale značně nepraktická.

Rozhoduje se kolektivně. Co je vám platná sebelepší myšlenka, když vám ji nikdo nepomůže prosadit. V ODS pořád nacházím dost lidí, promiňte mně tu sobeckost, o které se můžu opřít při prosazování pravicové politiky vedoucí ke svobodě, soběstačnosti a demokracii. ■

Setkání s učiteli češtiny v zahraničí

stáhnout, na základě selhání jednotlivců, do odsudku ústavního pořádku založeného na konkurenci politických stran. Všechna jasnorozivá, rychlá a jednoduchá řešení typu Holešovské výzvy vedou k totalitarismu. Demokracie je komplikovaná, pomalá, zveřejňuje své nedostatky a v době krizí je

Šestnáctkové školy rostou – i v Radotíně se přistavovalo

S tím, jak do prvních tříd postupují mimořádně silné ročníky, kvůli kterým bylo třeba rozšiřovat mateřské školy, rostou pochopitelně i nároky na další prostory v základních školách. Jednotlivé městské části na to reagují – tam, kde se podařilo získat finance už vloni a letos, finišovaly rozsáhlé stavební práce. Jaký je výsledek? A co se naopak teprve chystá?

Nový pavilon radotínské základní školy, který vyrostl vedle objektu školní jídelny, má v suterénu půdorys daný velikostí původního objektu olejového hospodářství školy. Nad ním vyrostl nový vstupní prostor se šatnami pro prvostupňové třídy a družinu sídlící nad jídelnou, stejně jako pro nově zbudovanou učebnu v prvním patře.

Do prostor s veškerým zázemím v podzemí nové přístavby se už počátkem léta přestěhoval nízkoprahový Klub Radotín, který si tu během prázdnin zkoušel „rozběhový“ provoz. Bylo to možné, přestože se před hlavním vchodem do nové stavby ještě v srpnu dokončovaly přístupové komunikace. Klub má totiž nejen vlastní vchod vnějším schodištěm, ale i vlastní branku. Na provoz školy by tudíž byl vázán jen v případě, že by ho

chtěl navštěvovat imobilní žák či student. Pro ty je totiž v nové přístavbě zbudována výtažná plošina, kterou obsluhuje správce školy.

V první školní den slavnostně přestřihl pásku pražský primátor, kterému úspěšně sekundovali starosta Mgr. Karel Hanzlík, senátor PhDr. Tomáš Grulich a náměstek ministra financí Mgr. Zdeněk Zajíček. „Investiční akcí se vyřešilo několik palčivých problémů naší školy, především ekologická likvidace starých objektů olejového hospodářství, chybějící šatny prvních tříd a školní družiny a bezpečný a bezbariérový přístup do učeben nad školní jídelnou,“ zdůraznil radotínský starosta. „Můj velký dík patří ná-

Radotínská přístavba ZŠ otevírá brány (zleva senátor T. Grulich, primátor hl. m. Prahy B. Svoboda, radotínský starosta K. Hanzlík a náměstek ministra financí Z. Zajíček)

městskovi ministra financí, bez zásadní finanční podpory ministerstva by přístavba byla pro městskou část Praha 16 mnohem složitější.“

Od rána 3. 9. slouží nová budova plně dětem a učitelům. Díky nové učebně a přestěhování klubu mohla letos radotínská škola nabídnout místo 114 prvňákům, které rozdělila do pěti tříd.

Celková cena stavby činí 11,3 mil. korun, z toho 8,4 milionu pokryla ministerská dotace. Zbývající téměř tři miliony byly hrazeny z rozpočtu městské části Praha 16. ■

Lipenecké plány

V Praze-Lipencích se nyní začíná stavět nový pavilon v areálu mateřské školy, který ji tak zvětší o jednu třídu a potřebné zázemí. Pokud se i v příštím roce podaří získat magistrátní dotaci (letos činí 5 milionů), děti by sem měly nastoupit příští září. Do budoucna

se počítá i s rozšiřováním základní školy, která by potřebovala především učebny pro zlepšení podmínek výuky jazyků a odborných předmětů. Proto byla zpracována studie nástavby a v loňském roce městská část odkoupila nemovitost sousedící se školním pozemkem, aby tak zajistila poslední možnost rozšíření areálu o cca 600 m².

Rozhodnutí, zda se zde umístěný starý domek bude rekonstruovat, nebo bourat, teprve padne.

Všechny školy ve správním obvodu Prahy 16 bude letos navštěvovat 1657 dětí, z toho 299 v prvních třídách, kterých bude v Radotíně pět, na Zbraslavi čtyři a ve Velké Chuchli a v Lipencích po dvou. ■

Havelské posvícení popatnácté

Zaznějí trubky a mlha od řeky obejmě všechny, kdo zamíří na mimořádnou, Havelskou mši. Čtyři dny před svatým Havlem, v sobotu 13. října, se začne slavit jeho svátek tradičním Havelským posvícením, které se letos uskuteční již popatnácté.

A protože jde o tradici nesmírně oblíbenou, lze již nyní téměř s jistotou říci, že ani letos

nebude těch, kdo na nově pojmenované náměstí Sv. Petra a Pavla a do přilehlých ulic zamíří, málo.

Všichni, kdo už dlouho dopředu připravují program i trh, si také dali záležet, takže zcela určitě je nač se těšit.

Celý program v sobotu v půl jedenácté zahájí na hlavním pódiu Old Fashion Trio pásmem pohodových jazzových melodií přednesených nádherným hlasem Darji Kuncové, a pak již nastoupí kejkliř Vojta Vrtek, aby nejen bavil svým představením (a kdo ho loni viděl, ví, že to umí), ale především aby všechny příchozí provázel celým programem – slovem i gestem (nejedním).

A nač a na koho se těšit? Letos na posvícení vystoupí Třehus, Kapela Qjeten, FAK (Fotr kolektiv), Divadlo Studna s neuvěřitelnou show na chůdách Ptáci a vystoupeními Bajky a Jaromil, Mateřská škola Radotín s kouzelně nastudovanými lidovkami, Základní škola Radotín, taneční obor Základní umělecké školy K. Slavického a Divadelní spolek Gaudium se představí hned několikrát. Sobotní večer bude ve znamení velkých koncertů – vystoupí tu Ready Kirken a celý program v noci uzavře Pink Floyd revival!

Tržiště, které bude v sobotu otevřené od deváté ranní do šesté večerní a v neděli od půl jedenácté do páté odpolední, zase nabídne výrobky tradičních řemesel, spoustu dobrot, voňavých nápojů, horkých i studených, a hlavně zase naprosto skvělou atmosféru. Takže – všichni jsou zváni – v sobotu 13. i v neděli 14. října je Radotínské posvícení otevřeno všem. ■

Jaký byl burčák

Lahodný. Prý se letos i vína vydaří – i když sklizeň ještě není tak docela v sudech, a tak se patří to nezakříknout. Ale vše, co přivezli vinaři z Moravy, Mostecka a letos dokonce ze Slovenska, si našlo své obdivovatele.

Někdo preferuje sladkou šumivou „šťávu“, jiný dává přednost výrazným kyselinkám, další hledá trochu trpčí odstín či výraznější vůni. A podle toho také ochutnávající udělovali své hlasy soutěžícím burčákům. Jak jejich hlasování dopadlo? Tady je prvních pět – na bedně i pod ní:

1. Vinařství Bisenc – Bzenec
2. Zborovský – Velké Pavlovice
3. Hrabal – Velké Bílovice
4. Chrámce – Most
5. Líbal – Horní Dunajovice

Jako každý rok se po udělení ocenění za nejlepší burčák letošního ročníku losovalo

z hlasujících – osobně si cenu vyzvedl jediný, ostatní se o své výhře dozvěděli telefonicky. Vítězce hlavní ceny (k níž náležela i vybraná kolekce vín věnovaná Českým archivem vín) zavolal starosta Mgr. Karel Hanzlík okamžitě – a dozvěděl se, že je to úplně první výhra jejího života. Také si ji hned v pondělí na radnici vyzvedla.

Ale slavnosti burčáku nejsou jen o soutěži, ale jsou hlavně o příjemně strávených chvílích s přáteli – se sklenkou (kelímkem) v ruce a při poslechu dobré muziky. O tu se postupně starali členové Senior Dixielandu, cimbálové skupiny Vonička, Jan Budař a Eliščin Band a nakonec Jan Kalousek se svou kapelou.

Nově se v Radošíně objevil vlastně jen Jan Budař a všichni ostatní z Eliščina Bandu. Poslechnout si je přišli jak ti, kdo je znají a rádi poslouchají, tak i tací, kteří byli zvědaví, co že je to za muziku. Hudba je to lehce ovlivněná Balkánem, těžce svá, dokonale sehraná a hlavně předaná s chutí!

Večer uzavřely taneční hity v bezchybném podání Jana Kalouska. Spát se šlo s dobře rozprouděnou krví.

Deset let od povodní

V srpnu jsme si připomněli deset let od nevídané přírodní pohromy, která zasáhla osudy mnoha lidí nejen v oblasti Prahy 16, ale v převážné části Čech. Povodeň z roku 2002 je jednou z nejsmutnějších událostí svého druhu v historii České republiky.

Spolu s povodněmi na Moravě v roce 1997 patří k nejtěžším přírodním katastrofám moderní české historie. Tehdy v týdnu od 12. do 18. srpna postihla část Česka pětisetletá až tisíciletá povodeň. Nechci rekapitulovat průběh ničivé povodně, která brala občanům majetky, v některých případech i to nejcennější – lidské životy, ale chtěl bych naopak vyzdvihnout to, jak se dokázala většina lidí postavit na nohy, najít v sobě neskutečnou vnitřní sílu a opravit svoje zdevastované objekty, v mnoha případech i pomoci hůře postiženým či takovým subjektům, jako je zdravotnické zařízení, domovy důchodců či školní zařízení.

Když se podíváme po správním obvodu šestnáctky, musíme konstatovat, že ve většině případů to dnes vypadá, jako by se tehdy postiženými místy ani žádná pětisetletá voda neprohnala. Krásně opravená stavení, nové fasády nebo alespoň s novým nátěrem, zahrádky opět zářící různobarevnou květenou. Za tím vším jsou stovky a stovky hodin práce, rovněž obrovský podíl solidarity lidí, kterým nebyl osud postižených lhostejný.

Vše dnes vypadá, jako by se nic nestalo, ale je to jen zdánlivé... Povodňové události z před deseti let, strach o své nejbližší, o osobní věci, které se mnohdy dědily z generace na generaci a jejichž cena se v případech zničení nedá vyčíslit. To opravdu žádná pojistka nespravila. O to větší úctu si zaslouží, jak se se vším vypořádali... Memento katastrofy je tu pořád, a to nejen na domovních štítcích, zaznamenávajících výšku hladiny vody v roce 2002.

I když tehdy došlo ke skloubení a podhodnocení tolika faktorů, které za stejných okolností snad již nemohou znovu nastat, nepodceňujme přírodu, jakož nepodceňujme ani realizaci všech protipovodňových opatření. Symbolicky, po deseti letech od povodně, budou dostavěny poslední části plánovaných protipovodňových staveb na území Prahy 16, a to ve Velké Chuchli. Snad se naplní to největší, že štěstí přeje připraveným.

Karel Hanzlík

1. místopředseda

Oblastního sdružení ODS Praha 5

Zbraslav21.cz – nový diskusní portál

V současnosti slyšíme oprávněnou kritiku celé řady občanů Zbraslavi na špatnou komunikaci politiků s nimi, na přehlížení jejich námětů ke zlepšení života v naší městské části. Nejen z tohoto důvodu se chceme spolu s vámi podívat do budoucnosti a představit si, jak by měla Zbraslav co nejdříve vypadat a jakou cestou by se měla vydat. Přispějte i vy k budoucnosti Zbraslavi svým názorem, výtkou či námětem na adrese www.zbraslav21.cz

Připravili jsme pro vás internetový diskusní portál o současnosti a především budoucnosti Zbraslavi. Nazvali jsme jej „Zbraslav 21“. Jak název trochu napovídá, chceme společně s vámi diskutovat a hledat řešení nedostatků či problémů, se kterými se musíme na Zbraslavi potýkat. Vzhledem k historickému odkazu i současnému potenciálu je naší povinností hledat cesty, jak učinit Zbraslav krásnější, atraktivnější a příjemnější pro život v jednadvacátém století. Aby se nám tu žilo co nejlépe a stejně tak, aby k nám rádi jezdili návštěvníci za odpočinkem, sportem, kulturou nebo jen na procházku po čistých a upravených ulicích.

Stránky jsou samozřejmě určeny všem, kdo mají zájem diskutovat o Zbraslavi. Věříme, že zde všichni časem nalezneme inspiraci

a zajímavé nápady. Domníváme se, že na Zbraslavi takto strukturované stránky pro komunikaci mezi občany navzájem zásadně chyběly. A tuto interakci mezi lidmi nabízíme právě zde.

Pojďme tedy diskutovat na několik navržených témat a hledáme nové cesty, jak učinit naše město, kde žijeme, ještě přívětivější, co nejbezpečnější – prostě takové, jaké jej chceme mít. Pevně věřím, že vás tato myšlenka osloví a že přispějete svými nápady ke společnému utváření současnosti i budoucnosti Zbraslavi.

Petr Košan

Předseda MS ODS Zbraslav

Koncerty vážné hudby pokračují

V úterý 9. října se v Národním domě na Smíchově uskuteční další z tradičních koncertů vážné hudby. Pod taktovkou světově známého dirigenta Leoše Svárovského se od 19.30 opět představí Pražská komorní filharmonie.

Hlavním protagonistou večera bude houslista Jan Fišer. V jeho podání si budou moci návštěvníci koncertu vychutnat skladby takových velikhánů, jako jsou W. A. Mozart: Don Giovanni – předehra k opeře, C. Saint-Saëns: Introdukce a rondo capriccioso, P. de Sarasate: Cikánské melodie, J. Haydn: Symfonie č. 101 „Hodiny“.

Program Městských divadel pražských – říjen 2012

Divadlo ABC

Kontakt: Vodičkova 28,
pasáž U Nováků, 110 00 Praha 1,
pokladna tel.: 224 215 943

- 10. 10. st 19.00 **Ostatní světy**
- 12. 10. pá 18.00 **Lakomá Barka**
- 13. 10. so 17.00 **Lakomá Barka**
- 15. 10. po 19.00 **Vše o mé matce**
- 16. 10. út 19.00 **Sto roků samoty**
- 17. 10. st 19.00 **Holky z kalendáře**
- 19. 10. pá 19.00 **Saturnin**
- 20. 10. so 17.00 **Shirley Valentine**
- 22. 10. po 19.00 **Anna Karenina**
- 24. 10. st 19.00 **Král Lear**
- 25. 10. čt 19.00 **pronájem**
- 26. 10. pá 19.00 **Bedřich Smetana:
The Greatest Hits**
- 27. 10. so 17.00 **Konečně šťastná?**
- 29. 10. po 19.00 **Holky z kalendáře**

Divadlo Rokoko

Kontakt: Václavské nám. 38,
pasáž Rokoko, 110 00 Praha 1,
pokladna tel.: 224 217 113

- 8. 10. po 19.00 **Viktor K.**
- 9. 10. út 19.00 **Dobrodružství**
- 10. 10. st 19.00 **Sebevrh**
- 12. 10. pá 19.00 **Plný kapsy šutrů**
- 13. 10. so 17.00 **Oddací list**
– představení pro nezadané 25+
- 15. 10. po 19.00 **Hráči**
- 17. 10. st 19.00 **Viktor K.**
- 18. 10. čt 19.00 **Oddací list**
- 19. 10. pá 19.00 **Plný kapsy šutrů**
- 22. 10. po 19.00 **Perplex**
- 23. 10. út 19.00 **Sebevrh**
- 24. 10. st 19.00 **Hra vášní**
- 25. 10. čt 19.00 **Důkaz**
- 26. 10. pá 19.00 **Želary**
- 27. 10. so 17.00 **Fialové Květy štěstí**
- 29. 10. po 19.00 **Monty Pythonův
létající kabaret**
- 30. 10. út 19.00 **Návštěvy u pana
Greena**
- 31. 10. st 19.00 **Prolomit vlny**

20 LET JSEM PRACOVAL V ÚSTAVU PRO ŠÍŘENÍ LŽI. ALE PRAVDA MI BYLA VŽDYCKY SYMPATICKEJŠÍ.

KŘÍŽOVKA

	OMÁMENO	DRUH ÚČESU	1. ČÁST TAJENKY	NÁZEV PÍSMENE F	JMÉNO TURNEROVÉ	DIVČÍ JMÉNO (20, 1)		RUSKÝ SOUHLAS	MŮŽSKÉ JMÉNO (16, 11)	VÁPENCOVÁ OBLAST	ZÁHADA	PODPORA	ČERT
ODCESTOVATI							LÉKAŘ						
PRŮŘEZ							IMITACE JMÉNO HERCE ZEDNÍČKA						
BĚLOVSKÁ KYSELKA				UZLIK VTKANINĚ				VOJENSKÁ HODNOST					
VEŽENÍ (SLANG)				JŽNÍ PLOD POLEKOVÝ KNEDLÍČEK							EGYPT. BŮH SLUNCE		HESLO TELEFONU
DOMÁCKY OLDŘICH					STŘEDOVĚKÝ KOČOVNÍK						ČIHOVÝ VJEM		
					NÁŠ PÍSEŇKÁŘ						MOJE		
	TYKAJÍCÍ SE RODOVÉHO ZNAKU	DOBRY NÁPOJ				POVZDECH			SOLMIZAČNÍ SLABKA			HANBA	TĚMĚR (LID.)
		POMALÝ ČLOVĚK				SLOVEN, POLNÍ MÍRA			PODRS ANONYMA				
NÁZEV PÍSMENE L			ŠACHOVÁ FIGURA					NAPLAVENINA					
			STOČENÍ					RANO					
RADA OBRANY STATU (ZKR.)				INICIÁL RENĚRA				INICIÁL NERUDY		TEMNOTA	SPORTOVNÍ ZKRATKA		NABÍTÁ ČÁSTICE ATOMU
				OVANUTÍ				HAVAROVANÉ AUTO					
SILNÝ PŘEZVYKAVEC						ŘÍMSKÁ 6				UKAZOVACÍ ZAJMENO			
						TENÍ ONEN							
OBĎV (KNÍŽNĚ)					MÍSTO VDOLE					SAZE			
										ZN. RADONU			
LÉKAŘSKÉ OBVAZIVO					2. ČÁST TAJENKY								
ALENČIN					HEDVÁBÍ					NA TOM MÍSTĚ			